

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010249
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714010249.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. mája 2016 prejednal o d v o l a n i e prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, v trestnej veci obžalovanej

K. V. ,

nar. XX.X.XXXX v J. L., trvalé bydlisko N., J. XX, okres J. L., na verejnom zasadnutí prítomnej,

ktorú podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 1T/52/2014 zo dňa 23. novembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu I. stupňa bola obžalovaná K. V. podľa § 285 písm.b) Tr.por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, Pv 36/14/3306-15, zo dňa 18.6.2014, v ktorej jej kládol za vinu, že sa mala dopustiť prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 24.11.2013 v čase okolo asi 17.40 hod. v obci L., okres J. L., pred garážou rodinného domu číslo XXX, poškodila úmyselným hádzaním kameňov pred garážou zaparkované osobné motorové vozidlo značky BMW, rad 1, čiernej metalízy, evidenčného čísla PB-XXXBI, rok výroby 2005, a to v oblasti čelného skla, prednej kapoty a hrany strechy čím majiteľovi vozidla H. R., bytom L. XXX, okres J. L. spôsobila rozbitím čelného skla, poškodením kapoty a hrany strechy vozidla, škodu vo výške 1.025,18 Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods.3 Tr.por. bol poškodený H. R. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátor v neprospech obžalovanej. Prokurátor považoval rozsudok súdu I. stupňa za nezákonný a neopodstatnený, pretože súd nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy. Záver súdu I. stupňa podľa zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovanej,“ že táto hodila na auto jeden kameň, pričom nebola preukázaná výška škody presahujúca 266 €, je nesprávny. Prokurátor v tomto smere poukázal na obsah výpovede poškodeného H. R., ako aj troch detí poškodeného. Svedkyňa F. Z., ktorá vykonávala ohliadku miesta činu, síce potvrdila, že bol zadokumentovaný len jeden kameň, avšak podľa jej názoru poškodenie vozidla bolo spôsobené hádzaním viacerých kameňov, ako to uvádzali poškodení. Prokurátor vyslovil k tomu úsudok, že je nepravdepodobné, že by poškodení mali záujem „poupratovať“ kamene pred príchodom polície. Z výsluchu poškodených na hlavnom pojednávaní bolo možné zistiť, kde sa kamene počas ohliadky miesta

činu nachádzali. Bez takéhoto vypočutia svedkov nebolo možné vo veci objektívne meritórne rozhodnúť a preto je oslobodenie obžalovanej spod obžaloby predčasné a nezákonné. Prokurátor navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods.1 písm.b) Tr.por. zrušiť a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry vyhovieť odvolaniu podriadeného prokurátora v celom rozsahu. Splnomocnenec poškodeného H. R. súhlasil s návrhom prokurátora, pričom ďalej uviedol, že je nespravodlivé, aby obžalovaná bola v celom rozsahu oslobodená spod obžaloby, pretože škodu v určitej výške svojim konaním spôsobila, prinajmenšom na úrovni priestupku. Obhajca obžalovanej navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pričom ale vyslovil názor, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval ak uzavrel, že obžalovaná hodila na auto poškodeného jeden kameň.

Odvolací súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

K výroku o vine senát odvolacieho súdu úvodom poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie v tejto veci (uznesenie sp.zn. 23To/23/2015 zo dňa 31. marca 2015), ktorým bol zrušený pôvodný odsudzujúci rozsudok a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V tomto rozhodnutí odvolací súd „spochybnil“ tvrdenia svedkov - detí obžalovaného (J. R., H. R., R. R.) z pohľadu ustálenia „rozsahu“ konania obžalovanej. Toto spochybnenie vyplývalo predovšetkým z toho, že tieto usvedčujúce výpovede nekorešpondovali s ďalšími svojou povahou objektívnymi dôkazmi. Z písomného záznamu z Operačného denníka PZ a zo Zápisnice o ohliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie vyplýva, že obžalovaná mala použiť len jeden kameň, zatiaľ čo vyššie uvedení svedkovia vypovedali o celej rade kameňov. Okrem toho poukázal senát odvolacieho súdu aj na možnú „zaujatosť“ týchto svedkov proti obžalovanej, ktorá mala „intímny vzťah“ s ich otcom.

Ani z výsluchu príslušníčky PZ na ďalšom hlavnom pojednávaní, ktorá vykonávala ohliadku miesta činu nevyplývala prítomnosť viacerých kameňov okolo auta poškodeného. Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazoval na názor tejto svedkyne, že poškodenie vozidla bolo spôsobené hádzaním viacerých kameňov, v tomto smere ako obsah dôkazu nemôže slúžiť názor tejto svedkyne, ale skutkové okolnosti, ktoré zistila na mieste činu. Ak jej prítomní svedkovia na mieste činu uvádzali hádzanie viacerých kameňov, bolo jej povinnosťou ohliadku miesta činu vykonať v takom rozsahu, aby bolo možné toto tvrdenie svedkov potvrdiť alebo vyvrátiť. Ak tomu tak nebolo, je nutné objektívne vychádzať z prítomnosti len jedného kameňa na mieste činu.

Za tejto situácie potom súd prvého stupňa správne vo vzťahu k tejto okolnosti rozhodol na základe zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovanej“ tak, že bolo bez akýchkoľvek pochybností možné ustáliť len hodenie jedného kameňa do vozidla poškodeného. Na výsledku obsahu dokazovania vyplývajúceho z ohliadky miesta činu by pritom nič nezmenilo ani eventuálne doloženie vyššie uvedených usvedčujúcich svedkov (na hlavnom pojednávaní inak vypočutí boli) o tom, kde sa mali nachádzať ostatné kamene. Rozpory vo vykonanom dokazovaní by týmto odstránené neboli. Preto nemožno ani hovoriť o predčasnosti rozhodnutia.

Súd prvého stupňa potom svoje skutkové zistenia (hodenie jedného kameňa) správne premietol aj do pochybností ohľadne skutočnej výšky škody na vozidle poškodeného, ktorú mohla spôsobiť práve a len obžalovaná.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Postup navrhovaný splnomocnencom poškodeného (ide prinajmenšom o priestupok) nemohol odvolací súd zvoliť, pretože od spáchania činu ubehlo už viac ako dva roky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon žiadny ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.